

Afscheid

Bruggenbouwer, empathische voorzitter, vrijdenker. Aan het woord zijn bewindspersonen en collega's over de scheidende prof. André Knottnerus, die de Gezondheidsraad en de WRR voorzat. **Zie pagina 8-9**

Work

A former police officer – now a law student - that helps students with their homework. Every now and then, he has to issue a warning. He doesn't issue any fines, though. **See page 5**

observant|8

www.observantonline.nl

Onafhankelijk weekblad van de Universiteit Maastricht | Redactieadres: Postbus 616 6200 MD Maastricht | Jaargang 39 | 25 oktober 2018

Read more on page 7

Conclusies EDview verdwijnen niet in la, belooft rector

PGO 2.0 komt eraan: flexibel, creatief en op maat gesneden

Het is tijd voor een flexibel pgo, dat ruimte geeft aan creativiteit, een persoonlijke invulling door docenten, en dat per opleiding mag verschillen. Dat zijn de belangrijkste bevindingen van het EDview-project. Een stuurgroep gaat nu de aanbevelingen in de faculteiten uitvoeren, kondigde rector Rianne Letschert afgelopen dinsdag aan.

De ideeën achter het probleemgestuurd onderwijs zijn nog altijd populair bij medewerkers en studenten, maar de wijze waarop het nu in de praktijk wordt gebracht, krijgt veel minder bijval. Onder andere de onvermijdelijke zevensprong, de omvang van de onderwijsgroep, de toetsing ('wat zeggen die cijfers eigenlijk?' en 'hebben we ze wel nodig?') en de introductie in het onderwijssysteem voor nieuwkomers, krijgt kritiek.

Tijd voor vernieuwing: de vorm is niet langer heilig, maar de filosofie achter het pgo is dat wel. Zo luidt de hoofdconclusie van het EDview-project (een initiatief van de vakgroep onderwijsontwikkeling en onderwijsonderzoek (FHML) en Edlab) dat het afgelopen jaar onder leiding van dr. Janneke Frambach op zoek ging naar het pgo van de toekomst. Afgelopen dinsdag werden de resultaten tijdens een symposium gepresenteerd. Ze zijn verder uitgewerkt in een *position paper* en

een 36-pagina's tellend document met *do's*, *don'ts* en *don't knows* (nog te onderzoeken) voor onder andere docenten, curriculumontwikkelaars en bestuurders.

Tijdens haar afsluitende speech, in aanwezigheid van de commissie die deze week de UM bezoekt voor de Instellingstoets Kwaliteitszorg (ITK), benadrukte rector Rianne Letschert dat het college van bestuur en de decanen de conclusies en aanbevelingen serieus zullen nemen. "Pgo is meer dan de zevensprong, tutores moeten de vrijheid krijgen om creatief te zijn, zij het binnen de grenzen van de pgo-filosofie. We moeten verder bouwen op de resultaten van EDview en onze *best practices* delen. En daarom roep ik nu een stuurgroep in het leven, onder leiding van prof. Erik Driessen en met het mandaat van het college van bestuur en de decanen. Ik nodig jullie allen uit om in onze *Love Boat* te stappen. Misschien is dit iets typisch voor mijn generatie, maar ik herinner me de Amerikaanse tv-serie over een cruiseschip nog levendig." Om daarna zachtjes de openingstune te zingen. "De tekst '*the love boat promises something for everyone*' is meer dan toepasselijk hier. Grijp deze kans en kom aan boord."

Riki Janssen

Lees meer op pagina 7

Illustration: Simone Golob

German students are finding their way to UM again

The number of first-years who started a bachelors' or master's in Maastricht after the summer has risen by 3.8 per cent to a total of 7,396. In addition, another 103 pre-master's (bridging programme students) also started their studies, increasing the total number of newcomers by 5.3 per cent. This is the outcome of the 'provisional 1 October count' by Maastricht University.

The majority of first-years are from the Netherlands (3,163; plus 2 per cent). The influx of Dutch students, which had dropped in 2015 and 2016, has been increasing again since last year. The number of Germans choosing the UM - the past two years had seen a decline of 10 and 8 per cent, respectively - is also up (1,517; plus 3 per cent). In addition, more and more Belgians are finding their

way to a Maastricht bachelor's or master's study (603; plus 6.3 per cent), just like students from other European countries (1,571; plus 7.5 per cent) and from outside Europe (541; plus 4.2 per cent).

The increase on a national level is 5 per cent (largely the result of an influx of foreign students), while the education ministry expected an additional 2 per cent. Last year, the ministry's forecasts were also wide of the mark. The underestimation then led to a budget deficit and eventually to a so-called efficiency deduction: a cut for all education sectors from 2021, amounting to 183 million euro and to which higher education and research will have to contribute almost fifty million from 2021. University association VSNU fears that with this new estimation error there will be even greater shortages in academic education.

RJ, HOP

nl

eng

SPLINTERS

Een grappig voorval, een opvallend nieuwtje, iets interessants wat elders in het land gebeurde: het staat in deze rubriek. Ideeën? Mail wendy.degens@maastrichtuniversity.nl

De poen zit bij de advocatenkantoren

Stagiairs in vrijwel alle branches krijgen meer betaald dan twee jaar geleden, concludeert een Nederlands-Brits carrière netwerk voor studenten en starters (Magnet.me) dat zo'n 1200 stages in Nederland onderzocht.

Altijd leuk zo'n top vijf van best verdienende werkgevers – vooral als je rechten studeert! Het zijn de advocaten in spe die de hoogste vergoeding krijgen: 705 euro per maand. Maar studiegenoten bij rechtbanken, het Openbaar Ministerie en notariaten hebben het ook helemaal niet slecht met 576 euro per maand. Verder behoren de strategische consultancybureaus, chemiebedrijven en de overheid tot de best betalende bedrijfstakken, schrijft het Hoger Onderwijs Persbureau. Maar er is altijd baas boven baas. Het Amerikaanse strategisch adviesbureau EY-Parthenon (de Nederlandse tak is gevestigd in Rotterdam) betaalt stagiairs maar liefst 3000 euro per maand. Volgens een woordvoerder van Magnet.me is er in de topsectoren sprake van een 'war for talent'. "We horen al een tijd over toenemende krapte op de arbeidsmarkt en dat vertaalt zich nu ook in euro's voor stagiairs. Bedrijven en organisaties willen het grootste talent zo vroeg mogelijk binnenhalen en zijn duidelijk bereid daar steeds meer geld voor uit te trekken." Hoe sober is het gesteld met de wereld van design, marketing, logistiek en entertainment waar stagiairs weinig of soms niets krijgen. Met 187 euro per maand bungelt de designbranche onderaan.

Het leger in

Meer studenten moeten reservist worden in het leger: nieuw ideeetje van VVD-Tweede Kamerlid Albert van den Bosch. Neem eens een voorbeeld aan Canada, vindt hij. Daar is ongeveer 45 procent van de reservisten student. De coulance van universiteiten en hogescholen bij topsporters en studenten met kinderen, ziet de VVD graag terug bij 'reservist-studenten'. Wie voor het Korps Nationale Reserve werkt, doet dit parttime. Je wordt opgeroepen als je nodig bent. Bij een watersnoodramp bijvoorbeeld of bij

fikse bosbranden. Maar ook bij ceremoniële activiteiten tijdens herdenkingen, bleek uit een interview (oktober 2017) van *Observant* met drie Maastrichtse studenten die werken als reservist. Inclusief stoere plaatjes natuurlijk. Ze staan twee keer per maand klaar om op oefening te gaan. Meestal met hun peloton (30 mensen), soms met de hele compagnie (120) van Zuid- en Midden-Limburg. Of de drie studenten ook echt het leger in willen na hun studie? Daar waren ze toen nog niet over uit. Een van hen wilde wel graag vlieger worden, maar zag op tegen de keuringen. Mocht het niet lukken, dan zou hij in elk geval reservist blijven. Ja, uit vaderlandsliefde. Want: "We mogen in Nederland best wat trotser zijn op ons land." Is dit waar de VVD op zit te wachten?

Panel op bezoek

Menig Berg-ambtenaar al zenuwachtig rond zien rennen deze week? Het zwetende voorhoofd deppend met een zakdoek? Het heeft waarschijnlijk allemaal te maken met de auditweek Instellings-toets Kwaliteitszorg of simpelweg de ITK. Ambtenaren, bestuurders en docenten hebben er al ontelbaar veel uren voorwerk in gestopt, maar afgelopen maandag is

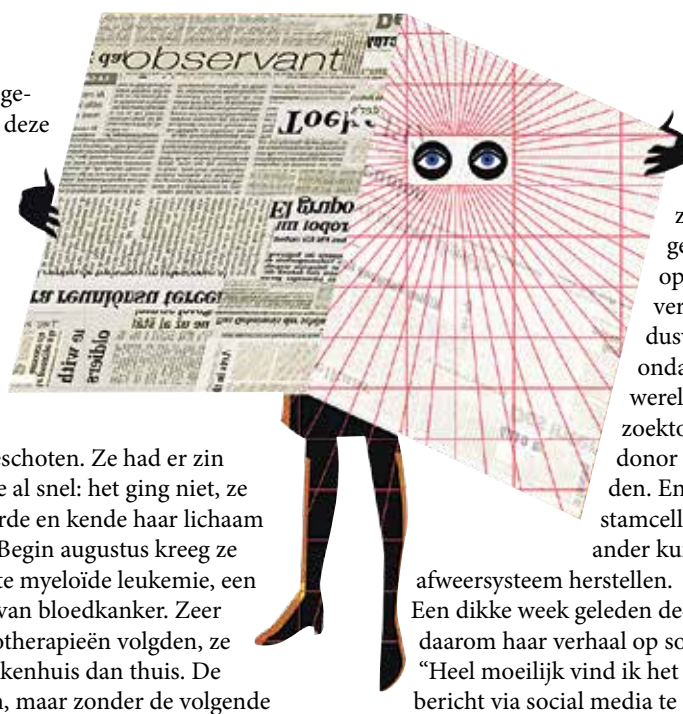
de 'keuring' echt begonnen. Een internationaal panel onder begeleiding van accreditatieorganisatie NVAO loopt door de gangen van de UM en spreekt ruim 170 mensen, van hoogleraar tot ondersteunend personeelslid tot student. Daarnaast organiseerden ze afgelopen maandag een 'spreekuur' waarin staf en studenten hun tips en tops over de kwaliteitszorg van onderwijs aan deze instelling mochten delen. Voor de duidelijkheid: deze instellings-toets gaat over het kwaliteitszorgsysteem

van de instelling; het uiteindelijke oordeel zegt niets over de kwaliteit van de opleidingen. Deze worden apart beoordeeld. Morgen, vrijdag 26 oktober, licht het NVAO-panel het college van bestuur in besloten kring in over de eerste bevindingen. Of dat met de rest van de wereld gedeeld mag worden, is nog niet bekend, vertelt rector Rianne Letschert. Overigens komt het panel niet alleen langs om de ITK-prestaties te beoordelen. Ze bepalen ook of het internationaliseringskeurmerk verlengd wordt.

Een dierbare oud-student

Ze is een van die dierbare studenten die je altijd bij zullen blijven. Katja Lubina was studentjournalist voor *Observant*, studeerde rechten en cultuur- en wetenschapsstudies, was actief in de universiteitspolitiek, en promoveerde op roofoekunst. Allemaal aan de UM. Nu werkt ze in Leiden en heeft ze samen met haar man (ook een oud-UM'er) drie jonge kinderen. Afgelopen maandagavond wees collega WD mij op een LinkedIn-berichtje van Katja. En sindsdien is deze enthousiaste, energieke, grappige, leuke, sportieve, intelligente jonge vrouw niet meer uit mijn gedachten. Daarom

deze keer een 'ongewoon' bericht op deze plaats. Deze zomer kocht Katja nieuwe loopschoenen en sportkleren. Met drie kleine kinderen thuis was het sporten er de afgelopen jaren wat bij ingeschoten. Ze had er zin in, maar ontdekte al snel: het ging niet, ze was moe, verzuurde en kende haar lichaam niet meer terug. Begin augustus kreeg ze de diagnose: acute myeloïde leukemie, een agressieve vorm van bloedkanker. Zeer intensieve chemotherapieën volgden, ze is meer in het ziekenhuis dan thuis. De therapie slaat aan, maar zonder de volgende

stap, stamceltransplantatie, heeft ze zo goed als geen kans op genezing, vertelt ze. Tot dusverre is er ondanks een wereldwijde zoektocht geen donor gevonden. En alleen de stamcellen van een ander kunnen haar afweersysteem herstellen. Een dikke week geleden deelde ze daarom haar verhaal op social media: "Heel moeilijk vind ik het om dit bericht via social media te delen,

maar ik doe het voor mijn kinderen. Elke dag neemt mijn angst toe dat ik er straks niet meer ben voor mijn prachtige gezin. Daarom wil ik jullie vanuit het diepst van mijn hart vragen om mij te helpen. Alsjeblieft, registreer je als #stamceldonor (duurt maar 5 minuten) en deel dit bericht! Zoveel dank voor de hoop, Katja."

Zelf ben ik helaas te oud om stamceldonor te worden. Maar ik kan Katja's oproep wel delen, in de papieren *Observant*, op Facebook, twitter, LinkedIn en observantonline.nl Help Katja. Meld je aan als stamceldonor.

Riki Janssen

NL: www.matchis.nl/word-stamceldonor/
BE: www.31miljoenkansen.org

Iedere week schrijft de hoofdredacteur over het leven op de redactie

Flinke toename vergoeding U-raadsleden

De vergoeding voor studentleden van de universiteitsraad verdubbelt. Ook de compensatie voor de vakgroepen en servicecentra, die raadsleden leveren, stijgt fors. De medewerkers zelf krijgen een vergoeding van 320 euro per jaar. Dat staat in een voorstel van het college van bestuur.

De oude vergoedingsregeling dateert uit 2006 en past niet meer bij de verantwoordelijkheden die u-raadsleden tegenwoordig hebben, vindt de raad. De afgelopen 12 jaar hebben zij meer

taken en verantwoordelijkheden gekregen: bijvoorbeeld instemmingsrecht “over de grote lijnen van de jaarlijkse begroting”. De u-raadsvoorzitter diende daarom een verzoek in bij het college van bestuur om de hoogte van de compensaties te heroverwegen.

In het nieuwe plan krijgen studenten maandelijks ongeveer 460 euro bruto. Dat is 20 procent van het salaris van een vierdejaars student-assistent (schaal 6,4). Voorheen was dit 10 procent. Als zij ook lid zijn van het presidium, het dagelijks bestuur van de u-raad, wordt krijgen

ze 30 procent.

In de oude regeling kreeg de vakgroep (wetenschappelijk personeel) of servicecentrum (ondersteunend en beheerspersoneel) een vaste vergoeding van 320 euro per jaar. In het nieuwe voorstel mogen werknemers dit geld zelf houden; hun afdeling ontvangt 0,2 fte van het huidig werksalaris (met terugwerkende kracht tot het begin van het lidmaatschap). Als het raadslid ook deel uitmaakt van het presidium krijgt de vakgroep of dienst 0,3 fte van het salaris.

Belangrijke kanttekening: raadsleden moeten minimaal 75 procent van de bijeenkomsten aanwezig zijn. Zo niet, dan wordt hun vergoeding “evenredig met de tijd van afwezigheid” gekort.

Woensdag, na het ter perse gaan van *Observant*, stond het op de agenda van de universiteitsraadvergadering.

Yuri Meesen

Hoge opkomst medewerkersbelevingsonderzoek

Zo'n 63 procent van het personeel vulde de afgelopen weken het UM-medewerkersbelevingsonderzoek in. De organisatoren hoopten vooraf op een respons van 60 procent.

De verschillen in opkomst zijn groot. De faculteit Arts and Social Sciences (95 procent) en ICTS (90) gaan op kop, gevolgd door de psychologen en neurowetenschappers (86 pro-

cent). Dat laatste is opvallend, want halverwege de enquête bungelde de FPN nog onderaan. Hekkenluiters zijn de faculteit Health Medicine and Life sciences (52 procent) en Facility Services (54 procent).

De vragen gingen over werkdruk, erbij horen (inclusiviteit), mobiliteit, leiderschap, je veilig voelen, kunnen leren, loopbaanplanning, vitaliteit, hoe ‘gezinsvriendelijk is de UM’, enzovoort. De uitkomsten zullen de basis vormen

voor aanscherping of vernieuwing van het bestaande personeelsbeleid.

Het merendeel van de medewerkers heeft ook het tweede, meer persoonlijke deel van de vragenlijst ingevuld met onder andere vragen over religie en seksuele geaardheid. “Wij willen namelijk graag weten of er een verband is tussen de antwoorden en het behoren tot een bepaalde minderheidsgroep. Maakt het uit of je moslim bent, homo, een kleur hebt of alleen-

staande ouder? Misschien voelt een bepaalde groep zich onveiliger of minder geaccepteerd, dan kunnen we daar beleid op maken”, legde prof. Fred Zijlstra, een van de leden van de projectgroep, eerder aan *Observant* uit.

De uitslag wordt in de loop van december verwacht, laat HR-directeur Antoon Vugts weten.

Riki Janssen

Fietsellende in Randwyck

Fietsoverlast. Het blijft een *neverending story* in Maastricht. Niet alleen politieke partijen als het CDA en de LPM hebben de verantwoordelijke wethouder Gert-Jan Krabbendam de afgelopen tijd om actie gevraagd – dit vanwege wild gestalde exemplaren in Wyck, Helmstraat, Heggenstraat, Brusselsestraat, de Kommel, enzovoort –, ook de verontruste burger laat van zich horen. Een lid van het buurtplatform Heer maakt zich al jaren zorgen over wild gestalde fietsen bij NS-Station Randwyck en deed onlangs zijn beklag bij de gemeenteraad: “De fietsen blokkeren de gehele stoep, een groot honderdtal fietsen voorkomen dat mensen het veilige trottoir niet kunnen betreden.” De man hoopt ook de universiteit aan te kunnen sporen tot een oplossing. Hij oppert het idee om de ‘overkapping’ op het voorterrein van de Universiteitsingel 40 als stalling in te richten. Niet wetende dat dit een kunstwerk is. Iets waar Allert Andela, gebouwenbeheerder van de universiteitsgebouwen in Randwyck, hem op wijst in een schriftelijke reactie die is bijgevoegd in de stukken aan de gemeenteraad. Ook deelt Andela hem mede dat hij bij de burgemeester en wethouders moet aan-

Fietschaos voor het Mecc, dinsdag 23 oktober Foto: Observant

kloppen. De gemeente wil het parkeren “in het zicht” terugdringen en schrijft voor dat “fietsenstallingen niet geplaatst mogen worden”. En nee, daar is de Universiteit Maastricht ook niet blij mee, meldt Andela in een reactie aan de verontruste burger. Is het inzetten van UM-stewards, zoals eerder gebeurde bij de School of Business and Economics en de faculteit cultuur- en maatschappij-

wetenschappen, een idee? Zodat studenten er in elk geval op gewezen worden dat ze hun fiets in een stalling moeten plaatsen? Andela laat aan *Observant* weten niet zoveel in het plan te zien. Het is volgens hem niet duidelijk dat de fietsen van UM-studenten zijn. “Onze eerstejaars krijgen bij de introductie mee waar ze op Randwyck hun fietsen kunnen stallen. En over het algemeen worden die benut op de wijze zoals bedoeld.”

Er zijn uitzonderingen. Zoals bij het MECC, in deze tentamenweek. Het is zoals de burger in zijn brief schrijft: “De student plaatst zijn fiets daar waar hij moet zijn.” Zo dichtbij mogelijk. Zelfs als dat op een (invalide)parkeerplaats is (zie foto).

Wendy Degens

Gedoe over onderwijs

Ooit schreef een prominente collega-columnist op deze plaats dat het academische onderwijs er flink op vooruitgegaan zou zijn. Maar resultaten van empirisch onderzoek presenteerde hij niet, zijn argumentatie rammelde, en mijn eigen ervaring wees in de tegenovergestelde richting. Daarom heb ik hem bij de enkels afgezaagd. Nee, niet fysiek in een consulaat van de UM, maar via een ingezonden stukje in *Observant*. Daarin was ik ook niet bijzonder zachtzinnig, maar de academische waarden en het onderwijs liggen me te na aan het hart om dit soort dingen zo maar te laten passeren. Zelf heb ik op deze

plaats al eens betoogd dat het op de universiteit niet alleen om het verwerven van kennis, maar vooral om het aanleren van een wetenschappelijke grondhouding zou moeten gaan, en vervolgens de vrees uitgesproken dat we dat niet zo goed doen. Ikzelf heb die houding

vooral *nebenbei* verworven. Als een inclusief goed, zoals filosofen dat noemen: niet in de vorm van een op zichzelf staand iets, maar als bijproduct van onderwijs over iets anders. Door het voorbeeld dat mijn leermeesters gaven, door hoe ze met ons, studenten, en met de stof omgingen, door de sfeer die er hing. Maar de moderne academische context is verbureaucratiseerd. Daarom uitte ik het akelige vermoeden dat onze studenten eerder een bureaucratische dan een wetenschappelijke grondhouding verwerven. Vervolgens sprak ik er met onze toenmalige decaan over. Uit de colleges sociale psychologie herinnerde ik me de F-schaal van Adorno. Zelf wijs ik mijn studenten, als het over Machiavelli gaat, als aardigheidje op de Mach IV test. Kunnen ze nagaan hoe Machiavellistisch ze zelf zijn. En dus zei ik tegen die decaan: er zal vast ook wel een soort van W-schaal zijn. Die zouden we

op onze eerstejaars moeten loslaten en vlak bij hun afstuderen kijken of hun houding intussen wetenschappelijker geworden is. Dat vond hij zo'n wilde gedachte, dat hij er, in strijd met zijn naam, niets van wilde weten. Van de resultaten van zo'n meting kon alleen maar gedoe komen, en van gedoe hield deze decaan niet. Maar gedoe over de wetenschappelijke grondhouding van studenten lijkt me zeer gewenst. Dus: wie is daar nog meer in geïnteresseerd? Het EDLAB zegt u? Nee collega, even serieus. Wie kent een soort W-schaal? Kan iemand die eventueel ontwerpen? Wie wil meedoen met het afnemen van zo'n test? Met het verwerken van de resultaten? En mogen die in *Observant* gepubliceerd?

Nico Baakman,
universitair docent European Studies

Deze column is geschreven op persoonlijke titel

Digital reproduction or preferably the original?

Imagine you, a researcher, are given a bag of money, unlimited time and personnel. What research would you do? Cultural scientist Vivian van Saaze would look into how digitisation of art would influence our appreciation of the authentic object.

“I would split the amount into three.” Van Saaze, researcher and director of the Maastricht Centre for Arts and Culture, Conservation and Heritage (MACCH), has great plans with the imaginary bag of money. “Firstly, I would use some of the money to formulate the research questions together with museums. That takes a lot of time and usually there is no budget to determine these questions.”

For Van Saaze, the link with actual practice is important. “I worked in a museum when one of our contemporary works of art was damaged. All kinds of ethical guidelines have been drawn up for the restoration of a Rembrandt or a Frans Hals, but this damage raised a lot of questions. Should I contact the artist? After all he was still alive. The restorer? The curator? Or just leave the work of art as it was, view it

“I would also like to carry out an extensive survey among the public. Ask how experts and museum visitors experience the relationship between the original work and the digital reproduction”

as part of the process? Contemporary art is often less static than traditional art, change is part of it. But what change is desirable and what is not? Later on, these questions formed the basis of my thesis: how does one preserve contemporary art? During my PhD track I felt more like the researcher going into the museum. For the dream research I would want to do it together with them, what do they come up against, what do they need?”

The second part of the money would be for the actual research. Van Saaze is interested in the question how digital techniques and reproduction (such as new visualisation techniques and 3D prints) influence the appreci-

ation for and the interaction with authentic objects. “Imagine that you could copy a work of art unrestrictedly, for example with the aid of a 3D printer. That would change our relationship with the original and our ideas about authenticity. On the one hand, digitisation is a way of distributing art and heritage more easily – if you can view a replica in more places, the work becomes more accessible than if it hangs in only one museum. On the other hand, some people fear that because of the focus on digitisation less money and attention will go to collecting and maintaining the original objects. After all, a historic, material object contains history and knowledge that would be lost in a digital copy.”

The one is not better or worse than the other, they are both relevant. “It is also not necessarily the case that people no longer visit museums. The replicas may even raise the interest in the original. But museums will change. We need to realise what the impact of digitisation could be. What choices does one make? How can you keep collections accessible and meaningful for future generations?”

Van Saaze wants the approach to be an interdisciplinary one, with museum professionals, philosophers, sociologists, art historians, restorers, lawyers specialised in intellectual property law, materials professionals and data scientists. “I would also like to carry out an extensive survey among the public. Ask how experts and museum visitors experience the relationship between the original work and the digital reproduction. As far as I know, that has not been done on a large scale yet.”

Lastly, Van Saaze wants to spend money on evaluating the research process and interdisciplinary co-operation. “Consider what went well and what didn’t. Are the results, indeed, relevant to all involved? What can we take with us to a follow-up study, but also how can we learn from other domains in which digitisation influences or disrupts existing practices? Digitisation influences all kinds of fields, such as health care and personal medicine.”

Cleo Freriks

Vivian van Saaze Photo: Joey Roberts

Tutorials: Rules of engagement

It has been two months since I started teaching much more than I used to before, and I noticed some issues that need to be addressed. Before we begin, no worries, your names were changed. So, let's start:

1. Tutorial is *not* a hostage situation. Stop looking at me with those big scared eyes, Lindsay. It's uncomfortable. Besides, you will be released unharmed.
2. If you speak, speak; if you are quiet, be quiet. If Glynis is "shy" and prefers to stay quiet, and then Glynis whispers with others and disrupts the class – well, then, Glynis is an as...ole.
3. I want you to know that every time you laugh at someone's pronunciation of English, and make that person feel uncomfortable - the world became just a bit more a cruel place. No, Melanie, you cannot be condescending just because you spent a summer abroad in the US. Nobody gives a s.h.t.
4. You are all here to learn, and some of you have more pre-knowledge than others. If you do not want to share your knowledge, but rather make fun of others – well, good luck in the real world, Harald. You might be the brightest student, but you will be a lonely human being.
5. Your phones, tablets, laptops, and other smart gadgets are cool as long as they are used for learning. Checking the amazing lives of your cyber friends, and texting heart-eyes can wait after the tutorial, Henry. Later you can post your typical "OMG-so-busy-with-studying", although all of your discussion examples come from the newest Netflix shows.
6. No, no, and NO, Marko! I DO NOT KNOW what is going to be on the exam, and cannot tell you what is the "trick" to study/read faster. If you get one – share it with me.
7. 30% of you are constantly going through different stages of a cold. So, when Conny is sick – she should sit as far as possible from the tutor, and not cough in my face. My chair is next to the board, so no, Conny, you will not be the scribe.
8. What is up with all the 2l wasser bottles?! Seriously, Ewout, you are not running a marathon, you are sitting for 2h. Although you might think you look like you care about hydration – I know the real issue. Stop drinking the night before.

Irena Boskovic,
teacher and researcher at FPN

This column reflects the personal views of the author

Tans lecture by deradicalised Muslim

Maajid Nawaz Photo: Wikipedia

At the age of sixteen, the British-Pakistani Maajid Nawaz joined Hizb ut Tahrir, a world-wide Islamist organisation that aims at establishing a caliphate. Nawaz becomes a leader, but eventually ends up in an Egyptian jail. After spending four years in prison, he changes course, distances himself from Hizb ut Tahrir, and turns against Islamism.

Nawaz has now become one of the most important voices in the current debate on radicalisation. Next Monday, the political activist, invited by Studium Generale, will give the Tans lecture *Islam and the future of tolerance*. This is also the name of the book that Nawaz wrote in 2015, together with the American philosopher Sam Harris. It consists of a dialogue in which the liberal Muslim crosses swords with the provocative American atheist. Nawaz wrote the book *Radical* (2012) about his life.

In 2008, Nawaz founded Quilliam, an anti-extremist organisation that focuses on religious freedom, human rights and democracy. Quilliam advises on all levels about radicalisation, from youths at risk to heads of state.

MT

The Tans lecture – in English – is on Monday, 29 October (20:00hrs) in the Franz Palm Lecture hall, Tongersestraat 53

Expats not satisfied yet

The tax on dividends remains and the cabinet therefore has enough money to meet the demands of expats whose tax benefit is being decreased. But the expats remain vexed and threaten to go to court.

Highly educated employees from abroad, including a large number of academics, receive 30 per cent of their income tax-free for a period of eight years. This is to compensate them for extra expenses, such as moving costs or paying double rent. The ruling only applies to those expats with a considerable salary (the level can differ) who have specific expertise that is scarce in the Netherlands. In this way, the government wants to make the Netherlands more attractive to businesses and foreign experts. But the duration of this so-called 30 per cent ruling will be reduced from eight to five years as of January. The ruling works, but it could be more frugal, stated a report commissioned by the Ministry of Finance last year.

There was going to be no transitional arrangement for those who are already making use of the ruling. The expats responded furiously. They took the tax benefit into account when they came here and threatened to take the matter to court.

Last week, it was announced that there will be a transitional arrangement after all, but only for expats for whom the 30 per cent ruling expires next year or in 2020. The cabinet is paying for this with money that has become available because the tax on dividends remains. Details of the transitional arrangement are not known yet.

The expats call this a step in the right direction, but they are far from satisfied, says Jessica Piotrowski of the United Expats of the Netherlands foundation. "A large number of people do not qualify for this transitional arrangement. That's not fair, a deal is a deal for everyone." The foundation is now contemplating further action.

Universities and universities of applied sciences were far from pleased with the abolishing of the ruling too. "With this 30 per cent ruling, universities are able to compete for the higher academic positions on an international level. It will have a huge impact on our scientific output if international top talent stays away," they previously wrote in a letter.

According to university association VSNU, one out of three academics at Dutch universities comes from abroad. They are often young researchers with a relatively low income for whom living in the Netherlands would be impossible without the 30 per cent ruling. The VSNU submitted a proposal for a transitional ruling in September, but this was to no avail.

According to the expats, the government is possibly even violating human rights. Article 1 of the protocol of the Convention on Human Rights, to be exact. This article concerns the protection of property.

HOP

A gift voucher helps people stop smoking

Employees doing training at work to quit smoking are more likely to stay the course if they are given a reward, showed a study by the Maastricht institute Caphri. The results were published in The Lancet Public Health.

Employees who participated in the study, funded by the Dutch Cancer Society, (KWF Kankerbestrijding), could earn a total of 350 euro in gift vouchers. They received the first

50 euro immediately after completing the group training. The rest followed after three, six and twelve months. A total of six hundred employees from more than sixty businesses and institutes participated in the training to quit smoking. Forty-one per cent of the test subjects who received gift vouchers still didn't smoke after a year. In the control group, who didn't receive a reward, this was 26 per cent. "If all employers in the Netherlands handed out

rewards to employees to help them stop smoking, this could make an important contribution towards reducing smoking in the Netherlands," says researcher Floor van den Brand.

The question now is: how can you convince employers to provide work-based training to quit smoking with a reward? Van den Brand is going to research this in a follow-up study. Also: how can you entice employees to participate?

MT

(Wo)man at work: Head tutor at Studiekring Check5

Photo: Loraine Bodewes

“No one excels at everything”

Roel Niemark (26, third-year student of Law), works about eight hours per week, earning approximately 11 euros per hour

As usual, we begin the interview for this series of articles with some factual questions, just to get an idea of the kind of person in front of us. Roel Niemark: third-year student of Law and 26 years old. “I know what you’re thinking”, he says, laughing. “But I’m really not one of those students who takes ages to graduate. I went to the Police Academy before pursuing a law degree.” Ah, a police officer. It’s funny. Niemark’s main task at tutoring centre Check5 is helping out the tutees. He helps them with homework planning and difficult assignments and tests their understanding of mathematical problems or their vocabulary knowledge. But he also keeps a watchful eye out, as police officers do: are the children keeping an eye on their diaries? Are they rushing through their schoolwork? Are they late? Are they stealthily playing games on their mobile phones? Every now and then, he has to issue a warning. He doesn’t issue any fines, though. A boy of about fourteen years old is toying with his compass. He has finished his work

for today, he tells one of Niemark’s colleague tutors, Lotte – “the children call us by our first names, no Miss or Sir”. Lotte checks in with Niemark and her other colleagues. “He doesn’t have any upcoming tests and no other homework either. Can he go?” “Yeah, he’s been here for a while”, comes the reply. Lotte has pictures of the tutees who are present (or yet to arrive) on her laptop. She clicks on the tutee in question’s face. His planning and school timetable appear. “Oh, right, he’s been here since half past two,” she says. He’s free to go. They speak in whispers. If a tutee has a question or would like to be quizzed on a subject, they indicate so by using the coloured card system on their desk. The red card is for quizzes, green is for STEM (“beta”) subjects, orange for so-called “delta” subjects, and so on. Wait, delta? Niemark: “Tutees often don’t know what this term means, either. Delta refers to subjects such as economics, civics and management & organisation.” This Tuesday afternoon it’s quiet in the

centre. “Always at the beginning of the year”, says Niemark. “It usually gets busier after the first test week. That’s when pupils get their first disappointing results.” Of course, he has also met parents who think tutors are miracle workers who can help turn all failing grades into good passing grades. That’s not how it works, stresses Niemark. “It takes time to improve a pupil’s school results. And of course it should be OK for them to have weak subjects; no one excels at everything.” Niemark has to get to work. One of the girls would like to be quizzed on the French *passé composé*, the present perfect tense. Niemark asks his colleague and fellow law student: “Joost, you’re so good at French! Can you do the *passé composé*, please?” In exchange, Niemark quizzes a student on their maths homework. You’d be mistaken to think that there are only unmotivated or underachieving students sitting at these desks. Some parents simply prefer to “outsource” homework supervision. Niemark. “Or take the girl in the corner over there: she’s incredibly smart, a gifted pupil. If

we were open until midnight, she’d be here all evening. She needs to learn that enough is enough and that it’s also important to make time for other things.” “Lotte, we need you for a biology question”, whispers Niemark. “Photosynthesis, inorganic compounds... I honestly have no idea.” Niemark prefers the humanities and social sciences. “History is my favorite subject. When I’d had my fill of the police, I enrolled in a programme to become a history teacher.” This turned out to be “somewhat tedious”, so he switched to Law after one year. But what if a tutee has a question about, say, further mathematics or advanced geography, and no one at this centre knows the answer? “That very rarely happens”, chuckles Niemark. “But if it does, we get back to their question at a later moment or call another Check5 centre for help.”

Wendy Degens

Rector promises that EDview conclusions will not be filed away

PBL 2.0 is on its way: flexible, creative and tailor-made

It is time for a flexible PBL system, one that provides room for creativity, a personal interpretation by lecturers, and one that may differ per study programme. Those were the most important outcomes of the EDview project. Rector Rianne Letschert announced last Tuesday that a steering group would now implement the recommendations in the faculties.

The ideas behind Problem-Based Learning are still popular among staff and students, but the way in which it is put into practice doesn't receive the same level of approval. There is crit-

icism about the inevitable seven-step approach, the size of tutorial groups, testing ('what do the grades actually say?' and 'do we really need them?'), and the introduction to the education system for newcomers.

Time for innovation: the form is no longer sacred, but the philosophy behind PBL is. This was the main conclusion from the EDview project (an initiative by the department of Educational Development and Research (FHML) and EDLAB), in which a team led by Dr. Janneke Frambach searched for the PBL system of the future, in the course of last year. The results were presented at a symposium last Tuesday.

They were further elaborated upon in a position paper and a 36-page document with *dos*, *don'ts* and *don't knows* (still to be investigated) for lecturers, curriculum developers and managers.

During her closing speech, in the presence of the committee visiting the UM for the Institutional Quality Assurance Audit (Instellingstoets kwaliteitszorg, or ITK) this week, rector Rianne Letschert emphasised that the Executive Board and the deans would take the conclusions and recommendations serious. "PBL is more than just the seven steps, tutors should be given the freedom to be creative, albeit within the boundaries of the PBL philosophy. We need to

build on the EDview results and share our best practices. That is why I am setting up a steering group, led by professor Erik Driessen and with a mandate from the Executive Board and deans. I invite you all to board our *Love Boat*. Maybe this is something typical of my generation, but I remember the American TV series about a cruise ship as if it were yesterday." To continue by softly singing the openings tune. "The text *'the love boat promises something for everyone'* is more than appropriate in this context. Grab your chance and come aboard."

Riki Janssen

EDview project: searching for PBL of the future

Form is no longer sacred, but the philosophy behind PBL is

The Problem-based Learning system of the future is flexible, adapted to individual study programmes, and with room for lecturers' personal interpretation. The inescapable seven-step approach is no longer sacred, but there is a framework within which everyone at Maastricht University must work.

This is the most important conclusion from the EDview project - an initiative by the department of Educational Development and Research (FHML) and EDLAB: the Maastricht University Institute of Education Innovation - which went in search of a PBL system of the future during the course of last year. The project team asked lecturers, students, curriculum developers, education experts, policy makers and managers about their experiences at the UM. This was done through interviews and a quantitative survey (last Spring) in which more than 1,700 employees and students participated.

"This conclusion is not new, there is already considerable variation, things like skills training, project-based education, research projects," says project leader Janneke Frambach, who works for both EDLAB and the department of Educational Development and Research. "But until now, a lot happened under the radar. You notice that lecturers who don't use the seven-step approach completely tend to sometimes keep that quiet, while many of them still put the student at the centre and a lot of attention is given to co-operation, two of the cornerstones of PBL." The form is no longer sacred, but the philosophy behind PBL is, says Frambach. That is all about contextual learning (based on a problem), constructive learning (an active learning process in which knowledge is linked to already existing knowledge), collaborative learning (peers explaining the subject matter

to peers), self-directed learning, (students/ graduates see gaps in their knowledge and take action for further schooling: life-long learning). These four aspects - together with the aim of a teaching block - determine the framework in which everyone can get to work. So, there is a lot of freedom, but how do you

ensure coherence at the same time, both within a block and within the programme as a whole? "Lecturers have told us that a teacher community is a real necessity," says Frambach. "It would be good to exchange approaches in order to build up a culture of quality. But how to go about this? Practice and research have shown that this is difficult. There is no point

in laying down the law from above, that won't work. It would be good if the person in charge took the lead."

Before we get to that, there are two issues that are of vital importance, says the project leader: "We need to get everyone in Maastricht going in the same direction, and I'm not just talking about students, lecturers and curriculum developers, but also, for example, those who work in marketing and communication, who produce the brochures and provide information." For every target group, EDview has created a list of *dos*, *don'ts* and *don't knows* (what do we need to investigate further in order to determine if we should continue along this path). Thus the 36-page book (in addition to which there is also a position paper and a summary with main points on a single A4 sheet) for the curriculum developers states that they should involve students in their work, that they should take into account that they are creating education for the future generation (*dos*), but that they shouldn't concentrate on the "grades" (*a don't*): "They are the poorest form of feedback." The education co-ordinators must not use student evaluations as a justification for veering from the PBL philosophy (another *don't*). On the other hand, they are encouraged (*a do*) to communicate intensively with colleagues in order to safeguard the coherence of the study programme. Lecturers are urgently advised, among other things, to share their experiences, ideas and struggle with students with their colleagues. But also to create a safe environment in which students can freely exchange ideas.

And as far as the managers are concerned (*a do*): create a culture that values and appreciates education. But also (*a don't*): do not employ people who don't support this educational philosophy.

Last but not least, "certain conditions are required to allow this change to work. Employees are constantly saying: look at the workload, it is already too heavy. This project can only be successful if members of staff are given the room to implement it. This is not just an appeal for extra money, but also to sometimes spend existing money differently."

Riki Janssen

Prof. André Knottnerus (67) neemt afscheid

Bedachtzaam, empathisch, hoffelijk

Eerst zat hij jarenlang de Gezondheidsraad voor, daarna de Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid. Wat maakt UM-hoogleraar André Knottnerus zo'n goede voorzitter? Maar ook: welke rol speelt hij in zijn vakgroep huisartsgeneeskunde? En wat doet hij als hij niet werkt? *Observant* stak zijn licht op bij bewindspersonen, collega's en zijn vrouw. Morgen neemt Knottnerus afscheid van de UM.

Tekst: Maurice Timmermans
Foto: Loraine Bodewes

Wie is André Knottnerus?

André Knottnerus (1951, Nieuw-Beerta) is opgegroeid in een predikantenfamilie in Oost-Groningen. Op zijn vierde verhuisde het gezin – Knottnerus had vier broers – naar Den Haag. Het geloof speelde een belangrijke rol in de opvoeding, zei hij eerder tegen *Observant*. Al was de verticale relatie tot God ondergeschikt aan de horizontale verhouding tot de medemens; alles draaide om de verantwoordelijkheid tegenover de samenleving. Aan de

eettafel gingen de gesprekken vooral over politiek en wetenschap.

- 1979 Huisarts in Amsterdam
- 1986 Gepromoveerd aan de UM op methodologie van diagnostisch onderzoek
- 1988 Hoogleraar huisartsgeneeskunde UM
- 1990 Decaan van de medische faculteit
- 1994 Wetenschappelijke directeur Onderzoeksschool CaRe

- 2001 Voorzitter van de Gezondheidsraad
- 2010 Voorzitter van de Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid
- 2018 Afscheid van de Universiteit Maastricht

Knottnerus is getrouwd met Ria Wolleswinkel (hoofddocent bij de rechtenfaculteit). Ze hebben twee kinderen.

Oud-minister Ab Klink:
“Bedachtzaamheid vind ik zijn kracht”

29 april 2009. De Mexicaanse griep grijpt om zich heen en zou alleen al in Nederland - in de zwartste scenario's - duizenden dodelijke slachtoffers maken. Toenmalig minister van Volksgezondheid, Ab Klink, vraagt de Gezondheidsraad om een spoedadvies, en zoals gewoonlijk brengt de voorzitter van de raad zijn advies persoonlijk over aan de minister. Inclusief een toelichting en een bespreking van de risico's.

Klink: “In die gesprekken herinner ik me André als deskundig, afgewogen en vriendschappelijk, al verloor hij zijn adviserende rol en de objectiviteit, die daarmee gemoeid is, nooit uit het oog.”

Wat betreft de Mexicaanse griep adviseerde de Gezondheidsraad om alleen kwetsbare groepen in te enten, ook omdat de vaccins schaars waren vanwege de wereldwijde vraag. “André betoogde om de inenting te beperken tot kinderen tot vier jaar, ouderen vanaf een bepaalde leeftijd en risicogroepen als zwangere vrouwen en mantelzorgers. Deze groepen moesten tweemaal worden ingeënt. Ondertussen hoorde ik in de VS van deskundige Kathleen Sebelius, minister onder Obama, dat men de hele bevolking vaccineerde, en wel eenmaal. Ik heb toen weer uitvoerig contact gehad met André en gevraagd om er nog eens goed naar te kijken, maar de raad bleef bij zijn oorspronkelijke standpunt. Dat heb ik toen overgenomen.”

Voor Knottnerus persoonlijk geldt volgens Klink, inmiddels directeur van verzekeraar VGZ: heeft hij eenmaal een afweging gemaakt, dan is hij daar nooit meer vanaf te krijgen. “Hij wikt en weegt en komt uiteindelijk tot een weloverwogen standpunt. Deze bedachtzaamheid vind ik zijn kracht. Anderen vinden misschien dat het te veel tijd kost, maar op de momenten dat ik André tegenkwam was het besluit altijd al genomen. Een enkele keer, als ik een advies van de Gezondheidsraad niet opvolgde, kon je aan hem merken dat hij dat vervelend vond. Dat was het geval toen ik de gratis griep prik niet verlaagde van 65 naar 60 jaar.”

Als voorzitter gaf hij veel ruimte aan deskundigheid. “Hij legde de lat hoog”, zegt Klink. “Dat levert vaak iets moois op omdat mensen zich gaan inspannen om aan de hoge verwachtingen te voldoen.”

Minister-president Mark Rutte:
“Een onverwoestbaar humeur”

“André is een bruggenbouwer en een luisteraar, de huisarts in hem is nooit ver weg.” Dat laat minister-president Mark Rutte per mail weten. Rutte kent Knottnerus als voorzitter van de Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid (WRR), die formeel onder het ministerie van Algemene Zaken valt.

“Onder leiding van André heeft de WRR de luiken naar de buitenwereld verder opengezet. Wetenschappelijke advisering over het regeringsbeleid beperkte zich in zijn ogen allerm minst tot de zittende coalitie, maar was een zaak van de hele politiek en samenleving. Zo besprak hij de WRR-agenda met de fractievoorzitters uit de Tweede Kamer, en als voorzitter van het overleg van adviesorganen van de regering zorgde hij voor onderlinge afstemming en samenhang.”

Rutte herinnert zich nog goed dat Knottnerus in 2015 de spreker van de WRR-lezing, de Amerikaanse historicus Mark Mazow, aan hem kwam voorstellen. “Dat leverde in het Torentje een boeiend gesprek op over de ontwikkelingen in Europa. Tegelijk besepte ik weer eens hoe belangrijk het is dat een club als de WRR de politiek voortdurend een spiegel voorhoudt.”

Knottnerus is bovendien een echte wetenschapper, meent Rutte. “Een professor met pit, die altijd doordacht te werk gaat en zo rust brengt. Wat mij persoonlijk zeer aanspreekt, is dat zijn humeur werkelijk niet kapot te krijgen is.”

UM-hoogleraar Geert-Jan Dinant:
“Akelig slim en een niet-aflattende werklust”

Op de eerste dag dat prof. Geert-Jan Dinant aantrad als onderzoeker in Maastricht – op 1 november 1986 – trof hij Knottnerus als coach. “En dat is hij gebleven tot op de dag van vandaag. Eergister nog, ik zocht een vervanger voor een coronalid bij een promotie, liep bij André binnen en vertrok met vijf namen. Schudt-ie zo uit zijn mouw. Hij is akelig slim, doorziet alles op turbo-snelheid, en komt met dingen waar niemand aan denkt, maar die wel allemaal belangrijk zijn. In de vakgroep huisartsgeneeskunde bepaalt hij mede de inhoud en strategie, zoals de wetenschappelijke agenda voor de komende jaren.”

Waar hij volgens Dinant ook goed in is: wetenschap bedrijven met ogenschijnlijk alledaagse zaken. “Toen ik in Maastricht begon, bestond er een infectietest - de bloedbezinkingsbepaling – die iedereen al honderd jaar als vanzelfsprekend beschouwde. Het was André die bedacht om die test tegen het licht te houden. En voilà, het werd het onderwerp van mijn promotieonderzoek.” Vanwege zijn werk in Den Haag was Knottnerus lange tijd niet meer dan één dag per week op de vakgroep. “Maar dan was hij er ook. Dat merkte iedereen. Niet dat hij op een platvloerse manier aanwezig was, maar in positieve zin. Je kon altijd bij hem binnenvallen, en je kreeg altijd antwoord. Hij verzette een enorme berg werk. Daar zou ik twee dagen van moeten bijkomen. Een niet-aflattende werklust.”

Ook typisch Knottnerus: bescheiden en wars van uiterlijk vertoon. “Dat zie je ook aan zijn kleren, daar geeft-ie niks om. Hij loopt altijd in zo'n saai, donkergrijs slobberpak. Misschien moet hij maandag eens met Ria de stad in. Op zoek naar een fris pak.”

Echtgenote Ria Wolleswinkel, universitair hoofddocent aan de rechtenfaculteit:
“Ik vind hem erg grappig”

“Eens reden we terug van een familiebezoek in Baarn, toen André ter hoogte van Vught plots het parkeerterrein op draaide. Ik dacht, we hebben autopech. Maar nee, hij moest een formule noteren, die hem te binnen was geschoten. Dat heeft hij altijd gehad, dat opschrijven van ingevingen. Het laat zien hoe geïnspireerd hij raakt door zijn werk. Ik had soms het gevoel dat ik met een kunstenaar leefde.”

De plicht roept, maar het werk is ook zijn hobby, zegt Ria Wolleswinkel. “Hij is dit voorjaar voorzitter geworden van de adviescommissie over het experiment met cannabisteelt. In heel korte tijd moest hij leden bijeenzoeken, maar dan zie je hem juist opleven. In het algemeen vind ik dat hij veel hooi op zijn vork neemt. Vrienden en familie ziet hij daardoor minder vaak dan hij zou willen. Het abonnement voor het theater heb ik afgezegd, omdat hij te veel voorstellingen net wel of net niet haalt.”

Wat doet Knottnerus als hij niet werkt? “Tot een aantal jaar geleden liep hij hard. Dat heeft hij zijn leven lang gedaan, als tiener al bij de Baarnse atletiekvereniging. Hij heeft zelfs een marathon gelopen, in Polen, om geld op te halen voor een kinderziekenhuis. Maar later kreeg hij last van een nekhermia, die hem fysiek zeer beperkte. Gelukkig verstaat hij de kunst om er het beste van te maken. Sindsdien wandelt hij veel, vanuit ons huis in Wolder, en ontdekt allerlei nieuwe paadjes. Wandelen vindt hij prettig, ook omdat het zijn geest vrijmaakt.”

Hij heeft een feilloos geheugen, ook voor minder opwekkende zaken zoals conflicten. “Ik vind dat weleens jammer voor hem. Bij mij heelt de tijd de meeste wonden, maar André herinnert zich alle details. Hij kan het weliswaar achter zich laten, maar hij vergeet het niet.”

Ze hebben elkaar in 1972, in de studententijd ontmoet. En wel tijdens een vakantie in Normandië. “André was een uiterst linkse student in een legerjas en met lang haar. Hij was erg grappig, op een slapstick-achtige manier. Nog steeds, in woordgrapjes. Al is hij die meneer in pak geworden die in Den Haag werkt.”

Knottnerus blijft na zijn afscheid hetzelfde doen met minder verplichtingen, verwacht Wolleswinkel. “Hij zal vooral thuis werken, hij heeft nog vijf promovendi en zal nog allerlei verzoeken uit Den Haag krijgen. Zonder werk zou hij ongelukkig worden. Wel kunnen we misschien weer wat vaker naar het theater.”

Prof. Mark Bovens, lid van de WRR:
“Hij heeft een empathische stijl van voorzitten”

De Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid komt elke twee weken, op dinsdagochtend 10.00 uur, bijeen op het Buitenhof in Den Haag. De raad bestaat uit zeven leden, gerenommeerde wetenschappers, maar de voorzitter is de primus inter pares, zegt WRR-lid Mark Bovens uit, hoogleraar bestuurskunde in Utrecht. “De voorzitter is degene die contacten onderhoudt met de buitenwereld: ministers, premier, Kamerleden en uiteenlopende instellingen. André nam die taak serieus, hij is meer dan gemiddeld van het overleg en consensus.”

Tijdens de vergaderingen zorgt de voorzitter voor inhoudelijk goede debatten. “Bij André kon je goed merken dat hij huisarts is geweest. Hij heeft een empathische stijl van voorzitten, waarbij hij een veilige en harmonieuze sfeer creëert. Hij heeft aandacht voor de persoon en voorkomt dat mensen in discussies beschadigd raken. Bovendien geeft hij ere wie ere toekomt, meestal tijdens presentaties van rapporten bijvoorbeeld.”

Niet alleen de huisarts maar ook de wetenschapper in André viel nauwelijks over het hoofd te zien. “Hij is geschoold in de epidemiologie en vroeg regelmatig naar de technische aspecten van het onderzoek. Klopt de methodologie? Blijven de uitkomsten overeind?”

Niemand is perfect. Als Bovens een minpuntje moet noemen, dan is het de moeite die hij had met knopen doorhakken. “Hij vond het niet makkelijk om te zeggen: hier is de grens, we gaan nu links- of rechtsaf. Hij ging dan toch weer praten om een nieuw compromis te zoeken, zodat niemand gezichtsverlies leed. Dat toont tegelijk zijn aimabele kant. Ik mag hem zeer, had hem graag als huisarts willen hebben.”

Arts en onderzoeker Machteld Huber:
“Hoffelijk, kritisch en ambitieus”

In 2014 promoveerde Machteld Huber op het Maastrichtse proefschrift *Towards a new, dynamic concept of health*, waarin ze haar - inmiddels wereldwijd verbreide - ‘positieve’ definitie van gezondheid ontwikkelde. Gezondheid is volgens Huber meer dan het ontbreken van ziekte, zoals de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) in 1948 formuleerde. Het is ‘het vermogen van mensen om zich aan te passen en een eigen regie te voeren, in het licht van fysieke, emotionele en sociale uitdagingen van het leven’. Welbevinden en veerkracht op meerdere vlakken van het leven dus, en niet alleen gerelateerd aan ziekte. Knottnerus was een van haar twee promotores.

“Ik wilde grenzen verleggen, en dat valt niet bij alle hoogleraren goed, maar wel bij André. Hij zag er meteen brood in en toonde zich een creatief en vrij denker. Tegelijk was hij als promotor heel kritisch. Als hij vond dat het de verkeerde kant op ging, dan zei hij dat onomwonden. Ik weet nog, toen het begrip positieve gezondheid her en der in de praktijk opdook, zei hij: ‘Nu moet je opschieten. Maak je agenda vrij en rond je proefschrift af!’ Streng, maar altijd respectvol.”

Tegelijk liet hij heel veel ruimte. “Het begrip ‘positieve gezondheid’ zag hij bijvoorbeeld niet zitten. Gezondheid is toch al positief, meende hij. Toch bood hij me de vrijheid om mijn gang te gaan, ook omdat de WHO die term al had overwogen.” Een woord dat heel erg bij hem past, zegt Huber, is *hoffelijk*. En *menselijk*. “Als hij nog zou werken als huisarts, zou hij er eentje van de oude stempel zijn. Hij kent de cijfers en de statistieken uitstekend, maar de persoonlijke band met de patiënt voert de boventoon.” Een ander trefwoord is *ambitieu*s. “Volgens mij heeft hij er lol in om een leidende rol te spelen bij het uitwerken van allerlei belangrijke zaken. In zijn rol als promotor merkte ik dat ook, hij wil een goed product afleveren.”

Change the patent system for medicine

Photo: Pixnio

The patent system for medicine should be reviewed, so that pharmaceutical companies cannot use loopholes anymore to keep their patent – and therefore their monopoly – on medicine forever, says Universities Allied for Essential Medicine, a student-led global movement for access to medicine, in this opinion article in the light of Access to Medicine week (first week of November).

The world faces a copious amount of scandals related to issues of health and justice as we often see them happen in other parts of the world. However, it was only last month that the Dutch newspaper *NRC* reported a case brewing closer to home, here in the Netherlands. The paper reported how the insurer firm Menzis sued the pharmaceutical company Astrogeneca for artificially fixing the price of a specific medicine through holding onto its patent rights. The patent of the medicine concerned here, Seroquel, expired in 2012, but the company was able to extend it. However, the extension was declared invalid 2 years later and Astrogeneca's right to be sole producer of the medicine was taken away. Now, in 2018, Menzis claimed that the price-fixing of the drug caused them a financial loss of 4.2 million euros, after they calculated that the drug could have been produced up to 90% cheaper over this period of two years. We are Universities Allied for Essential

Medicine, a student-led global movement for access to medicine. We argue that the Menzis-Astrogeneca case should be put into a bigger context, like documentary programme *Tegenlicht* did in their *Peperdure Pillen (Expensive Pills)*-episode that broadcasted in the beginning of October. We contend that it is only one of many examples showing how the current patent system is lagging behind when it comes to medicine.

In general, patents grants researchers the exclusive right to be the sole producer of a newly developed product for a set amount of time, called the patent right. It thus creates a monopoly where the company can set a fixed price for the merchandise, since there is no market competition allowed. This 'patent protection' lasts for twenty years in most countries. Afterwards, other companies are able to modify the product and bring it to the market, breaking the monopoly.

Focusing on the pharmaceutical industry, the current patent system gives patent holders the possibility to extend an almost-expiring patent under two conditions. First, if the company can prove that the patented medicine has now been discovered to cure other conditions from the one it is already treating. Second, if minor adjustments are made to the chemical

compositions of the drug and these alterations would improve the working mechanism of the medicine. This mechanism is called 'evergreening' and thus provides a way for pharmaceutical companies to extend a patent and hold on to their rights. Sadly, in reality pharmaceutical companies tend to use this mechanism as a loophole to hold their monopoly over a certain drug, with Astrogeneca being one of many. In the present situation, medicines are considered to be no different from any other market product. Therefore, pharmaceutical companies currently are granted the same rights as corporations in different fields. Fact is that the patent right is initially intended as a device to encourage innovation and development of a society; innovation by its entrepreneurs. It is a recognition to innovators that their invention was a novel one and that it promotes socio-economic development. However, treating medicines as any other product neglects its healing property. One would think that drugs are being invented with the intention to treat the sick. However, they are increasingly used by the pharmaceutical industry as a mean to make profit. We believe that it is the current patent system that creates this room for pharmaceutical companies to produce drugs with a business purpose via evergreening. While in some industries, extension of patent could be justified, it is not the case in the pharmaceutical business. We thus plead for a revision of the patent system, arguing that this would bring us one step closer to our ideal: A world where medicine are produced for what they are intended for. "Medicine for people, not for profit." - UAEM

M. Dwistaraifa Rasendriya and Winne van
Woerden on behalf of UAEM

UB 24/7 open: geen gezond idee

Dat de universiteitsbibliotheek 24 uur de deuren wil openen voor studenten in examenperiodes, is onwenselijk. Dat vindt Rankie ten Hoopen, universitair docent gezondheidsrecht. Nachtarbeid is immers niet gezond.

Blijkens het bericht in de *Observant* van 11 oktober, over de opschorting van de proef met een 24/7-openstelling van de universiteitsbibliotheek, zijn het vooral bezwaren van omwonenden geweest die tot uitstel van het experiment hebben geleid. Dat terwijl alles al was geregeld, van bewaking tot catering aan toe. Bij een groeiende universiteit, met een groeiend bibliotheekbezoek dat zich ook tot de nacht gaat uitstrekken, is, aldus de berichtgeving: 'Residents' health (...) at risk because of their disturbed sleep.'

Heeft de universiteit echter wel nagedacht over de gezondheid van de studenten zelf? Het lijkt erop dat dit geen *issue* is, terwijl er alle redenen toe is. Zeker in een tijd waarin een toenemend aantal studenten kampt met verschijnselen van stress of *burnout*.

Nog los van het studierendement, dat mogelijk beperkt zal zijn, zal een verandering van dag-nachtritme en eetpatroon (denk aan de 24-uurs catering) effect kunnen hebben op het welzijn van studenten. Verandert het leef- en studeerpatroon (mogelijk ook onder invloed van ervaren groepsdruk) structureel, dan kan het eveneens de gezondheid gaan beïnvloeden. Dit geldt overigens ook voor medewerkers van de bibliotheek die nachtdienst hebben.

Onderzoek bij de beroepsbevolking toont dat nachtarbeid zowel op korte als op lange termijn gezondheidsproblemen veroorzaakt (zie onder andere Gezondheidsraad, 2017). Wellicht zijn niet alle onderzoeksresultaten te extrapoleren naar nachtelijke, geestelijke arbeid door studenten, maar belangrijke aspecten ervan zoals het dag-nachtritme zijn wél relevant, zeker voor degenen die vatbaar zijn voor stress- of burnoutverschijnselen.

Wie meent dat hier geen verantwoordelijkheid voor de universiteit ligt en dat de studenten hun (nacht)leven zelf moeten kunnen inrichten, vergeet dat de overheid maar ook zorgverleners op dit moment veel oog hebben voor preventie, voor het terugdringen van een ongezonde leefstijl. Het besluit van onderwijsminister Van Engelshoven om, in het kader van het bindend studieadvies, het aantal verplichte studiepunten in het eerste studiejaar te verlagen, past bij deze ontwikkeling. Het is immers een reactie op klachten van studenten over studiedruk en het toenemende aantal gevallen van burnout. Vanwege het gezondheidsaspect en vooral de voorbeeldfunctie van de universiteit is het te hopen dat het college van bestuur en de universiteitsbibliotheek nog een nachtje over de 24/7-plannen zullen slapen. En dat men dan tot de conclusie komt dat *all round the clock* studeren toch niet zo'n 'gezond' idee is. Wie toch graag 's nachts wil studeren, behoudt de mogelijkheid om dat thuis te doen.

Rankie ten Hoopen, universitair docent
gezondheidsrecht

Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder

Ik ben de nieuwe James Bond van de SBE. Haha, dat zou ik wel willen. Ik heb zo ongeveer alle Bond-films gezien, samen met mijn kinderen. We wisten van tevoren precies wat Sean Connery of Roger Moore ging zeggen. Interessant vind ik hoe het personage door de tijd heen is veranderd. Roger Moore was vooral intelligent, charmant, maar Daniel Craig is een *tough cookie*. De volgende James Bond wordt, denk ik, een vrouw. Wat de SBE betreft, denk ik dat anderen meer aanspraak op die titel kunnen maken dan ik.

Ik ben in de voetsporen van mijn vader getreden. Nee, dat klopt niet. Mijn vader was een marine-officier die veel heeft gereisd en op veel plaatsen heeft gewoond. Ik heb zelf eens 24 uur meegevaren op een oorlogsschip, om te zien of het iets voor mij was, maar nee. Je wordt dan steeds met je vader vergeleken en daar had ik geen zin in. Het was niet de fysiek zware opleiding die me afschrok. Ik heb later drie marathons gelopen, de Kilimanjaro beklommen in vier dagen, 1100 km gefietst in vijf dagen. Mijn vrouw en ik kiezen elk jaar een project om onszelf uit te dagen. Mijn vader stierf in 2004, op 77-jarige leeftijd, mijn moeder is net 80 geworden. Ze heeft haar leven gewerkt als schooljuf, later als kinderpsycholoog. Ze is bedachtzaam, nieuwsgierig en kan zich verregaand in onderwerpen verdiepen. Net als ik. Het gezin bestond verder uit mijn zus, een halfbroer en een halfzus, beiden uit het eerste huwelijk van mijn vader.

Thuis is mijn vrouw de baas. Zij is de CEO in huis, de uitvoerend baas. Ze runt het huishouden, al is de was mijn specialiteit. Doe ik al 25 jaar lang. Maar goed, alle belangrijke beslissingen nemen we natuurlijk samen.

De drie eigenschappen die je het meest tekenen. Eén: energiek. Ik ben altijd bezig, geestelijk dan wel fysiek. Rennen, fietsen, kayakken, zwemmen, noem maar op. Twee: empathisch, geërfd van mijn moeder. Ik ben geïnteresseerd in anderen, niet alleen in wat ze doen maar ook hoe ze in elkaar steken. Ik geniet van persoonlijke gesprekken, ook van dit gesprek, al is dit slechts éénrichtingsverkeer. Drie: strategisch. Ik ben een schaker, hou ervan om vooruit te denken. Ik probeer me steeds voor te stellen wat de volgende stap zal zijn die organisaties of mensen zetten. De wereld is onvoorspelbaar, dat heb ik inmiddels geaccepteerd, maar je kunt toch enigszins anticiperen op wat er zal gebeuren.

Ik mis Kopenhagen. Het is een fantastische stad, heel prettig om er te wonen, met opera en jazzscene. Dat laatste mis ik misschien het meest, los van mijn familie natuurlijk. Ik ging met regelmaat naar jazzcafés, naar concerten. Wat mij trouwens hier aangenaam verraste, waren de flarden muziek van het conservatorium die hier afgelopen zomer naar binnen waaiden. Ik speel zelf vanaf mijn twaalfde klassieke gitaar. Ik

Naam: Peter Møllgaard (1964, Kopenhagen) * **In het dagelijks leven:** decaan bij de School of Business and Economics (SBE) * **Burgerlijke staat:** getrouwd met Lene, samen drie kinderen: Frederik (23), Martin (19) en Anna (14) * **Woont in:** Maastricht (Wijck)

Foto: Lorraine Bodewes

“
De zee betekent veel voor me, wat zeker met mijn vader te maken heeft
”

oefende op de muziek van Heitor Villa-Lobos, een Braziliaanse componist die klassiek mengde met volksmuziek. Daar luister ik nu nog steeds graag naar.

The Killing of Borgen? Pardon? Televisieseries? O ja, *Borgen* heb ik gezien, geloof ik. Ik kijk nauwelijks tv. In de avonden leer ik Nederlands en skype ik met mijn vrouw. Zij woont nog met onze dochter van veertien in Kopenhagen. Over twee jaar komen beiden hierheen en gaat Anna naar het United World College. Eenzaam voel ik me niet in Maastricht. Mijn vrouw zie ik zo ongeveer elk weekend, of in Maastricht of in Kopenhagen. Wel mis ik mijn dochter, zij blijft meestal in Denemarken.

Welk bedrijf had je willen opstarten? Ik heb er een opgericht, naast mijn onderzoek, in 1999. Het was een adviesbureau dat economische analyses maakte. Een bedrijf dat ik bewonder is het Deense bedrijf Maersk, dat zeetransport verzorgt. Ongevoelbaar hoeveel containers ze over de wereld verschepen. Ik noem Maersk, ook omdat de zee veel voor me betekent, iets dat zeker met mijn vader te maken heeft. Kijk, dat schilderij daar (op zijn werkkamer hangt een reproductie met daarop een woeste zee), ik hou van ruige natuur. Soms zie ik mezelf in een kayak tussen die golven heen en weer schieten. De zee valt niet te controleren, *you have to ride it*.

Met één typisch Nederlandse karaktertrek heb ik moeite. De verschillen tussen de Nederlandse en Deense cultuur zijn klein. De directheid in de omgang kennen wij ook. Ik vind het niet altijd elegant en soms is het zelfs beledigend, maar ik ben er wel aan gewend. Geen *issue* voor mij. De gelijkheid op de werkvloer is evenmin nieuw. In Denemarken is de machtsafstand nog kleiner. Ik ben daar nooit meneer Møllgaard genoemd, hier gebeurt dat weleens. De gelijkheid kan tegelijk knellen. We spreken in Denemarken over de wet van Jante, die zoveel betekent als: beeld je vooral niet in dat je beter bent dan anderen. Nederland is wel diverser, er wonen meer mensen überhaupt, drie keer zoveel als in Denemarken, maar ook van verschillend pluimage. Ik woon in Wijck naast een coffeeshop, wat je in Kopenhagen niet snel meemaakt. Het gaat er overigens vredig aan toe. Ze hebben me al meerdere keren gevraagd om binnen te komen. *Just for the record*: dat heb ik afgewezen.

Film: First Man

Intimiteit boven heroïek

Still uit First Man

Verhaal: In *First Man* volgen we astronaut Neil Armstrong (Ryan Gosling) naar het *moment suprême* dat hij als eerste voet op de maan zet. Maar tegelijkertijd wordt duidelijk welke zware wissel de ruimtereis trekt op het leven van zijn gezin.

Tot ongekende hoogtes.

- *First Man* kan zich moeiteloos voegen bij de andere topfilms over ruimtevaart, zoals *The Right Stuff* en *Apollo 13*.
- Regisseur Damien Chazelle, bekend van *Whiplash* en *La La Land*, heeft met *First Man* een film gemaakt waarin heroïek ver te zoeken is. Zelfs als Armstrong de eerste voet op de maan zet, vergezeld van de iconische woorden

“*That’s one small step for man, one giant leap for mankind*” overheerst ingetogenheid.

- De camera van Linus Sandgren zit op de huid en dat wordt nog eens versterkt doordat Chazelle zich ook richt op de persoonlijke problemen van Armstrong. Zo zijn zowel Neil en zijn vrouw Janet (Claire Foy) nog de dood van hun veel te vroeg gestorven dochtertje aan het verwerken. Deze rouwverwerking vormt zelfs een van de centrale thema’s van de film.
- Het acteerwerk van Gosling en Foy is indrukwekkend.
- De muziek – of beter: de soundscape – is fantastisch maar misschien nog indrukwekkender is de stilte, de oorverdovende stilte. Als het luik opengaat om de maan voor het eerst

te betreden, valt alle geluid weg en wordt de immense leegte en kaalheid van de maan bijna tastbaar.

- Het mooist is de slotscène. Armstrong is teruggekeerd maar moet nog een maand in quarantaine blijven. Als Janet hem voor het eerst ziet, zijn ze gescheiden door een glazen wand. Ze kijken elkaar aan en plaatsen hun hand tegen het glas. Er wordt geen woord gesproken, er is enkel stilte, en nergens misplaatste pathos of vals sentiment. Een oprecht intiem moment als afsluiter, ondanks de grootsheid van het onderwerp.

Houston, we have a problem...

- Nee, minpunten zijn er eigenlijk niet. Alleen

als je de tv-serie *Thunderbirds* niet ontgroeid bent, valt deze film tegen.

Slotoordeel: *First Man* is een fantastische film waarmee Chazelle aantoont dat hij bij een lichter zeer talentvolle, jonge regisseurs hoort.

Jan Salden

Jan Salden is docent filmtheorie aan de Maastricht Academia of Media, Design & Technology

Voor alle Nederlanders

Toen Wim Kok aantrad als minister-president, verklaarde hij dat hij premier wilde zijn van zoveel mogelijk Nederlanders. Nu hij is overleden zijn bijna alle herdenkers ervan overtuigd dat hij daarin meer dan geslaagd is. De meeste herdenkers prijzen hem als de premier voor ALLE Nederlanders. Dat wil zeggen van ons allemaal en wellicht zelfs van gans het volk. Iedereen weet waar Kok politiek staat, toch doet dat weinig af aan zijn status van regeringsleider voor iedereen.

Hoe verschillend ook, Kok lijkt in dit opzicht op Willem Drees. Die gooide hoge ogen bij de verkiezing van de belangrijkste Nederlander alle tijden. Een concurrent van Willem de Zwijger als Vader des Vaderlands. De enorme publiciteit deze week na Koks dood is daarvoor een bewijs. Kok en Drees waren beiden nuchter, praktisch, integer, niet ijdel, wars van grote woorden en ideologisch gehakketak. Mannen van een kaakje bij de thee.

Kok bedoelde met zijn befaamde oproep aan zijn partij om “de ideologische veren af te schudden” niet in de eerste plaats dat de sociaaldemocratie zijn uitgangspunten moest

Wim Kok Foto: Wikipedia

verloochenen, maar dat in een volkspartij het eindeloos doordrammen over principes niet thuishoorde. Pragmatiek op basis van

voortdurend overleg en dossierkennis is een intrinsieke eigenschap van een premier van ons allemaal. Dat de daarbij behorende opschuiving van de politiek in de richting van het neoliberalisme voor de “mensen in dit land” niet altijd goed uitpakte, heeft Kok later ook erkend.

Wat opvalt in de commentaren op het overlijden van Kok, is dat zijn geschiedenis als staatsman wordt geschreven vanuit zijn optreden in kwesties, crises en incidenten die hem overkomen. Het drama van Srebrenica, het gedoe rond de familie van koningin Máxima, de moord op Pim Fortuyn blijken gebeurtenissen waarop men Kok beoordeelt. Het meest indrukwekkend is hoe hij leed zowel onder de genocide onder Nederlandse ogen in Srebrenica, als de nasleep daarvan. Uiteindelijk besluit hij na kennismaking van de rapporten af te treden als onontkoombare uitkomst van zijn politieke verantwoordelijkheid. Men is geneigd deze daad vooral te beschouwen als correct handelen van een politicus. Er is echter meer aan de hand. Wie nu de beelden bekijkt van Wim Kok uit die

tijd, ziet ook dat hij door die daad de schuld en het leed van Nederland op zich neemt ten gunste van ons allemaal. Het is geen politieke actie, maar een moreel of zo men wil levensbeschouwelijk gebaar.

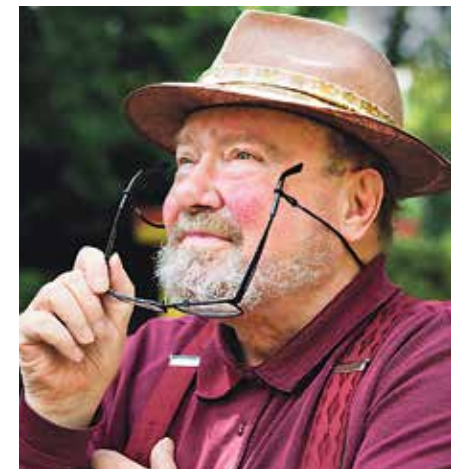

Foto: Loraine Bodewes

Hans Philipsen is oud-rector van de UM

colofon

Redactieadres

St. Servaasklooster 32

Postbus 616

6200 MD Maastricht

(volg routebordjes)

T 043 - 38 85 390

E observant@maastrichtuniversity.nl

W www.observantonline.nl

Stichtingsbestuur

Harald Merckelbach (vz), Sandra Daas,

Catharien Kerkman, Bettina Geiling,

Christoph Rausch

Redactieraad

Piet Eichholtz (vz), Birsan Erdogan, Silvia

Evers, Stephanie Meeuwissen, Thomas

Vaessen, Loes Visser, George Vogelaar

Redactie

Riki Janssen

(hoofdredacteur) 043 - 38 85 384

Wendy Degens 043 - 38 85 382

Cleo Freriks 043 - 38 85 386

Yuri Meesen 043 - 38 85 385

Maurice Timmermans 043 - 38 85 381

Redactie-assistent

Marion Janssens 043 - 38 85 390

Aan dit nummer werkten verder mee:

Nico Baakman, Cato Boeschoten, Wammes Bos,

Irena Boskovic, Hans Philipsen, Jan Salden

Fotografie

Loraine Bodewes, Joey Roberts

Illustraties/Opmaak/Basisontwerp

Simone Golob, www.sgiv.nl

Vertalingen

o.a. door B. Wall & P. Nekeman, Maud

Bovelander

Druk

Janssen/Pers Gennep

Mededelingen

Voor het inleveren van mededelingen zie

www.observantonline.nl/Mededelingen

of www.observantonline.nl/English/Announcements

Advertenties

Voor regionale en interne adverteerders:

Marion Janssens, 043 - 38 85 390,

marion.janssens@maastrichtuniversity.nl

Voor overige adverteerders:

Bureau Van Vliet, 023 - 57 14 745,

m.dewit@bureauvanvliet.com

Internet: www.bureauvanvliet.com

(Voor Paarltsjes zie info bij Paarltsjes)

Abonnementen

Observant wordt gratis verspreid op

de universiteit en op diverse locaties in

Maastricht.

Belangstellenden kunnen Observant

thuisgestuurd krijgen voor € 37,00 per

academisch jaar.

HOP

Observant is aangesloten bij het

Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant

Niets uit deze uitgave mag zonder

voorafgaande schriftelijke toestemming van de

hoofdredacteur geheel of gedeeltelijk worden

overgenomen

Voor hetzelfde geld staan de paarltsjes
iedere week ook op internet:
www.observantonline.nl

paarltsjes

Ben jij op zoek naar een bijbaan voor zaterdag/
zondag? Wil jij werken van 9 tot 1300 en erna
verder genieten van je weekend? Genieten van je
weekend? Mail info@chambre-rekko.nl

APARTMENT FURNISHED W'SINGEL SEP.

BEDROOM + USE GARDEN €1250

T: 0629030631

Witloof (from Belgium) zoekt vriendelijke
jobstudent om bediening te versterken voor 1/2
dgn pw Solliciteer: info@witloof.nl 0433233538

EUROBED MAASTRICHT:*beds-mattresses-
boxsprings-bedlinen-duvets-pillows-and
more!*BEST PRICE GUARANTEED in stock-
delivery possible CHECK:WWW.EUROBED.NL

EXPERIENCE THE REAL HOSTEL VIBE JOIN
OUR TEAM @ STAYOKAY MAASTRICHT
WWW.WERKENBIJSTAYOKAY.COM

WORLD PRESS PHOTO 2018 19OKT/11NOV
CENTRE CERAMIQUE GUIDED TOUR
ENGLISH LANGUAGE 19 OKT AND 28 OKT
INFO/TICKETS www.KLANTENSERVICE@MAASTRICHT.NL

BISTRO CROQUANT ZOEKT TOPPERS IN DE
BEDIENING EN DE KEUKEN! INTERESSE?
MAIL: INFO@BISTRO-CROQUANT.NL OF BEL:
043-2012070

GRAND BOOK FAIR on Sat 3 & Sun 4 Nov
10-17hrs. 10,000 of books priced from €1 at
ROC Leeuwenborgh, Sibemaweg 20, Maastricht.
Boekenbeursmaastricht.nl

Help jij graag mensen en ben je op zoek naar
vrijwilligerswerk. Dan is de Rechtswinkel
misschien iets voor jou! Info op
www.rechtswinkelmaastricht.nl

Paarltsjes

Per letter, leesteken of spatie een apart hokje gebruiken. Regels volschrijven tot het einde. Voor langere teksten geldt het advertentietarief. Inleveren bij de redactie kan maandag tot en met donderdag van 09.00 tot 17.00 uur / contant betalen. Bezoekadres: loop de Minderbroedersberg omhoog, vóór de ingang van nummer 4 rechts af en loop het appartementencomplex (rode baksteen) binnen. Volg de bordjes naar de 2e verdieping. Digitaal inleveren kan ook, zie www.observantonline.nl Vóór dinsdag 16.00 uur ingeleverde Paarltsjes verschijnen de donderdag daarop in de krant. De redactie is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de Paarltsjes en behoudt zich het recht voor om zonder opgaaf van reden Paarltsjes te weigeren.

_____	€ 3,00
_____	€ 4,00
_____	€ 5,00
_____	€ 6,00
_____	€ 7,00
_____	€ 8,00

Kies een breder perspectief:

Maak een vliegende start als verzekeringsarts bij het UWV.

Luc Ploum
verzekeringsarts
in opleiding

Kijk je graag verder dan diagnose en behandeling?

Kijk op brederperspectief.nl

Boekhandel
DE TRIBUNE
Kapoenstraat 8-10
6211 KW Maastricht
Telefoon (043) 325 19 78

**STRIJD
JIJ MEE
TEGEN
KINDER-
UITBUITING?**

Help mee via
tdh.nl

terre des hommes
stopt kinderuitbuiting

HOE VER KAN JIJ GAAN
IN 24 UUR?

SOSTHEHIKE.NL

**SOS
KINDERDORPEN**
Elk kind een familie

De mededelingen van de universiteit, faculteiten, servicecentra en studentenorganisaties zijn te vinden op www.observantonline.nl

The announcements of the university, faculties, service centres and student organisations can be found on www.observantonline.nl

agenda academische zittingen Aula Minderbroederberg 4-6

25-10, 10.00u:	dhr. Alfons M.P.N. van Impelen, MSc.	15-11, 12.00u:	mw. Esther D.A. van Duin, MSc.
25-10, 12.00u:	mw. Jeanne Heil, MSc.	15-11, 14.00u:	mw. Sophie C.M.M. Joosten, MSc.
25-10, 14.00u:	mw. Arienne (Alieske) E.H. Dam, MSc.	15-11, 16.00u:	dhr. Rob J.C.G. Verdonshot, MSc.
25-10, 16.00u:	dhr. Diogo Cotta, MSc.	16-11, 09.45u:	dhr. Dennis Allen Horgan, MSc.
26-10, 10.00u:	mw. Marlies De Ligt, MSc.	16-11, 10.00u:	dhr.drs.ing. Martijn G.M. Schotanus
26-10, 12.00u:	dhr. Roel H.L. Haeren, MSc.	16-11, 12.00u:	dhr. Bas Penders, MSc.
26-10, 16.00u:	Afscheidscollege prof. dr. André Knottnerus (St. Janskerk)	16-11, 12.45u:	dhr. Alfonso Vittorio Vignoli, MSc.
31-10, 12.00u:	mw. Stephanie Brinkhues, MSc.	16-11, 14.00u:	mw.drs. Evelien G.P.M. de Bont
31-10, 14.00u:	dhr. Subha Ramani, MBBS, MMeD, MPH.	16-11, 14.45u:	dhr.drs. Sander Dik
31-10, 16.00u:	dhr. ir. Stefan G.H. Heinen	16-11, 16.30u:	Inauguratie prof.dr. Jos Prickaerts
01-11, 12.00u:	dhr. Koen Geijssen, MSc.	20-11, 16.00u:	mw. Silke Heuser, MA.
01-11, 14.00u:	mw. (Sam) A.F.M.I. van Sambeek, MSc.	22-11, 10.00u:	dhr. Rahul Shidhaye, MSc.
01-11, 16.00u:	mw. Celeste E. van Rinsum, MSc.	22-11, 12.00u:	mw. Lisanne E.M. Breuer, MSc.
02-11, 10.00u:	mw. Héloïse A.A. Proquin, MSc.	22-11, 14.00u:	mw. Biljana Meshkovska, MA.
02-11, 12.00u:	mw. Veronica A. Lopes van Balen, MSc.	22-11, 16.00u:	dhr. Vincenzo Vinci, MSc.
02-11, 14.00u:	mw.drs. Ellen C. van Overbeek	23-11, 10.00u:	dhr. Jan Weissbrodt, LL.M.
02-11, 16.30u:	Inauguratie Prof.dr.ir. Joop de Kraker	23-11, 12.00u:	mw. Carolien van den Bogert-Dekker, MSc.
06-11, 14.00u:	mw. Suzanne Brugman, MSc.	23-11, 14.00u:	mw.drs. Carmen A.H. Severens-Rijvers
07-11, 10.00u:	dhr. Victor Mogre, MSc.	23-11, 16.30u:	Inauguratie prof.dr. A.S. (Arjen) Leerkes
07-11, 16.00u:	dhr.drs. Dennis F.L. de Ruijter	27-11, 14.00u:	mw. Aleksandra A. Wróblewska, MSc.
08-11, 10.00u:	mw. Gabriela V. Onete, MSc.	28-11, 10.00u:	dhr. Johan P.A. van Soest, MSc.
09-11, 10.00u:	mw. Lauren Dupuis, MSc.	28-11, 10.45u:	dhr. Shubharti Sengupta, MSc.
09-11, 12.00u:	mw. Annalisa Volpato, LL.M. Maastricht University-University of Padova, Italy	28-11, 12.00u:	mw. Marije te Kulve, MSc.
09-11, 14.00u:	dhr. Geert van der Sluis, MSc.	28-11, 14.00u:	dhr. Pieter Lemkens, MSc.
09-11, 16.30u:	Inauguratie mw.prof.dr. Blanche Schroen	28-11, 16.00u:	dhr.ir. Ruben T.H.M. Larue, MSc.
13-11, 14.00u:	mw. Franziska Eckert, MD.	29-11, 13.45u:	dhr.drs. Javeed I. Sukhera
14-11, 10.00u:	mw. Corinne Ammann-Reiffer, MSc.	29-11, 14.00u:	mw.drs. Leonie K. Duin
14-11, 12.00u:	mw. Lu Yang, MSc.	29-11, 16.00u:	mw.drs. G. Koeslag-Kreunen
14-11, 13.45u:	dhr. Eloy Moreno Roig, MSc.	30-11, 10.00u:	mw. Tabea Kamp, MSc.
14-11, 14.00u:	mw. Chiara Fabbri, MSc.	30-11, 12.00u:	mw.drs. Elham Bidar
14-11, 16.00u:	dhr.drs. Bernard J. van Varik	30-11, 16.00u:	Afscheidscollege prof.dr. A. Knotter

Maastricht University

Interne vacatures

- **Student recruiter and event coördinator** at the Department of Data Science and Knowledge Engineering, FSE, 38 hours
Vacancy number: AT2018.172
- **Postdoctoral researcher** FHML, School for Cardiovascular Diseases (CARIM)/Dept. of Biochemistry, 36-40 hours
Vacancy number: AT2018.206
- **Coördinator teams Gebouwenbeheer en Fysiek collectiebeheer**, UB, 38 uur
Vacaturenummer: AT2018.286
- **Medewerker strategie & relatiebeheer alumni**, MUO, 30.4-38 uur
Vacaturenummer: AT2018.289
- **Onderzoeksassistent** (12 maanden 0,5 fte) Health Services Research / Universiteit Maastricht en het Expertisecentrum Palliatieve Zorg / Maastricht UMC+, 19 uur
Vacaturenummer: AT2018.290
- **Docent 3** bij de capaciteitsgroep Grondslagen en Methoden van het Recht, FdR, 19 uur
Vacaturenummer: AT2018.291
- **Docent 4** bij de capaciteitsgroep Grondslagen en Methoden van het Recht, FdR, 19 uur
Vacaturenummer: AT2018.292
- **Post-doc** Maastricht, Working on Europe: Prosperity, Welfare and Inequality (Theme 3), MUO, 30.4-38 hours
Vacancy number: AT2018.294
- **Post-doc** Maastricht, Working on Europe: Democracy, Politics, Security and Rule of Law (Theme 1), MUO, 30.4-38 hours
Vacancy number: AT2018.295
- **Post-doc** Maastricht, Working on Europe: Identity, Heritage and the Citizens Perspective (Theme 2), MUO, 30.4-38 hours
Vacancy number: AT2018.296
- **Post-doc** Maastricht, Working on Europe: Knowledge, Technology and Digitalisation (Theme 4), MUO, 30.4-38 hours
Vacancy number: AT2018.297
- **Allround communicatiemedewerker Duurzaamheid**, MUO, 19 uur
Vacaturenummer: AT2018.298
- **Office & Events Coördinator** Maastricht, Working on Europe, MUO, 30.4-38 hours
Vacancy number: AT2018.299
- **Compliance Officer Vastgoed** bij Beheer & Onderhoud, FS, 38 uur
Vacaturenummer: AT2018.300

Voor uitgebreide informatie, raadpleeg de website www.maastrichtuniversity.nl. Klik op de link "Werken bij de UM" en vervolgens op "Vacatures". Schriftelijke sollicitaties o.v.v. vacaturenummer op brief en envelop (of elektronisch solliciteren via de vacaturewebsite) richten aan de afdeling HRM van de betreffende faculteit of beheerseenheid (Postbus 616, 6200 MD Maastricht).

www.maastrichtuniversity.nl

cato

Humphrey

Ik zit huilend bij de voordeur, terwijl mijn moeder aan de overkant van de straat onze reservefiets voor me oplapt. Samen met de buurman zaagt ze het oude slot door, want daar waren we al een tijdje de sleutel van kwijt. "Och schat, zit je nou te treuren?" Ik knik. Na vier trouwe dienstjaren heeft mijn gouden Koga Miyata uit 1980 het opgegeven. Een enorme, onverklaarbare scheur in de voorvork werd hem fataal. Bij aanschaf had ik hem Humphrey gedoopt, en inmiddels heeft hij al 2,5 jaar de kinderkopjes van Maastricht en zes maanden de vochtige kelder van mijn studentenhuus overleefd. Zelfs de bruggetjes in het centrum van Amsterdam kon ik moeiteloos met hem trotseren, ondanks zijn protesterende versnellingen. Toen ik laatst op straat stond met een vriendin stopte er een man in een scootmobiel naast ons en wees naar mijn racefiets. "Wat een mooie! Zo eentje heb ik ook gehad!" Ik glimlachte, en mijn oog viel op de halve liter bier in zijn hand. "Daar reed ik op toen mijn vrouw en kinderen nog ..." Hij schoot vol. "God, nou kom ik toch even niet meer uit mijn woorden." Aangedaan nam hij een slok en zijn blik werd glazig. "Nou, dan ga ik maar weer eens. Dag lievelingen!" Humphrey is me meerdere malen bijna afgetroggeld. Ik was hem een keertje bijna kwijt aan de fietsmaker naast Maastricht Centraal. Vóór ik verteld had wat er mis was riep hij: "O ja, ik zie het al, daar kan je weinig meer aan doen. Ik kan je er hooguit 50 euro voor geven!" Ik vond het verdacht dat zijn ogen zo glommen terwijl hij me het slechte nieuws bracht, en voor de zekerheid belde ik mijn moeder voor advies. Nadat ze mij op het hart drukte dat "geen enkele Koga zo'n lot verdient" en dat er "onmogelijk zoveel mis kon zijn dat het z'n einde betekende" besepte ik dat ik iets speciaals in mijn bezit had. Snel bracht ik mijn stalen vriend naar een ander adresje, met succes. En terwijl ik terneergeslagen in het portiek van mijn ouderlijk huis zit bedenk ik dat echte fietsliefhebbers niet gaan zitten huilen om hun fiets. Echte liefhebbers vechten voor hun tweewieler, en terwijl mijn laatste traan opdroogt open ik marktplaats.nl op zoek naar een nieuwe voorvork.

Cato Boeschoten

“Ik hoor dat ze ons poppetjes vinden”

Praeses MaasSAC versus Praeses Victoria

Trijntje van der Hoeven (20),
tweedejaars geneeskunde, is vicevoorzitter van MaasSAC
Aantal actieve leden: 150

Borrelen: Thembi
Betekenis 'MaasSAC': "Maastrichtse Studenten
Alpen Club"

Jasmijn Erens (23),
tweedejaars European Law School, is voorzitter van M.J.D.D. Victoria
Aantal actieve leden: 12, plus 6 aspirant-leden

Borrelen: "Overal, we zijn een zwevend dispuut"
Betekenis 'Victoria': "De godin van de overwinning. Sterke vrouwen kunnen alles overwinnen."

WAT IS EEN ZWEVEND DISPUUT?

Erens: "We hebben geen vaste kroeg, twee keer per maand gaan we integreren [students voor samen borrelen] met een herendispuut, maar dat is dan in hun kroeg. Dus het wisselt. We bestaan pas drie jaar, ik ben van de derde lichter, tradities liggen nog niet vast, we moeten onze weg nog een beetje vinden maar ik ben best trots op waar we nu staan. We studeren allemaal rechten, het is een juridisch dispuut. Ik denk dat mensen het idee hebben dat wij niets anders doen dan debatteren, en dat we een stoffige groep meiden zijn. Ik hoor ook wel dat ze ons poppetjes vinden, meisjes-meisjes. Dat valt wel mee, we zijn heel verschillend. Wel een groep ambitieuze en eigenzinnige dames. Het is niet alleen maar serieus, en ook niet alleen maar zuipen. De gulden middenweg."

Van der Hoeven, nuchter: "Als iedereen eigenzinnig is lijkt het me moeilijk om een weg te vinden."

Erens: "Ja, maar er moeten wel dingen gebeuren, dus het punt is altijd: hoe krijg je ze op één lijn? Welke activiteiten gaan we plannen? En de A-tijd, hoe richt je die in? Iedereen heeft z'n eigen ideeën. Maar als voorzitter ben je eindverantwoordelijk."

HEBBERN JULLIE ZOIETS, TRIJNTJE, EEN A-TIJD?

Van der Hoeven: "Nee, nee, nee, dat is iets voor dispuuten, bij ons gaat het om lekker klimmen. Met mijn bestuur proberen we wel meer binding te creëren, meer gezamenlijke activiteiten te organiseren. Maar niets is verplicht, borrelen niet, klimmen niet. Het grootste probleem voor ons is dat we zo veel nieuwe leden hebben. Klimmen is de afgelopen jaren een populaire sport geworden, we zijn heel hard gegroeid. Het punt is, je moet gediplomeerde instructeurs hebben. In de klimhal hoeven die nog niet zo ervaren te zijn, buiten wel. En die zijn moeilijk te vinden."

OP JULLIE SITE ZIE JE MENSEN BOVEN EEN RAVIJN TEGEN EEN MUUR HANGEN. WAT BEZIELT IEMAND OM DAT TE DOEN?

Van der Hoeven: "Je wilt jezelf overwinnen."

Erens: "Dat is òns motto!"

Van der Hoeven: "Je moet heel erg op je eigen kracht vertrouwen. Er is veel spierkracht nodig, maar ook mentaal moet je sterk zijn. Als je niet goed in je vel zit, en je bent niet zeker over jezelf, dan red je het niet tot de top. Dan heb je

de focus niet. En die is nodig. In de klimhal weet ik soms niet of het half acht of half elf is. Je vergeet deadlines, je vergeet ellende. [Tegen Erens] Zou jij niet een keer mee willen?"

Erens kijkt een tikje benauwd: "Ik denk dat ik het eng zou vinden. Maar misschien ook wel lachen."

Van der Hoeven begint aan een technisch exposé, het gaat over zekeren, voor klimmen, *top rope*, carabines, touw-*slack*, *multi-pitch*, valmeters. En ja, ze is wel eens gevallen, in België. Eenmaal boven konden ze de wandelweg naar beneden niet vinden, het begon al donker te worden en ze besloten dan maar te gaan *abseilen*. "Ik was al *ingebonden*, zat vast aan het touw toen de grond onder mijn voeten wegzakte. Ik viel vijf meter naar beneden, dat was de valruimte aan het touw..."

Erens: "Jezus."

JIJ GAAT DIT NIET DOEN HÈ?

Erens: "Haha, ik denk het niet, hooguit *boulderen*." (Dat is een makkelijkere variant zonder touwen die Van der Hoeven eerder uitlegde.)

Van der Hoeven: "Ik viel, zwaaide terug, een soort grot in, ik kreeg aarde op mijn gezicht, in mijn mond."

WAS JE NIET BANG?

Van der Hoeven: "Nee, ik had het nauwelijks door. Maar ik ben geen kouwe kikker. Ik ben wel bang, maar ik durf ook risico's te nemen. Ze moeten me dan wel aanmoedigen."

Erens: "Je angst leren overwinnen, dat is een goede vaardigheid, voor alles eigenlijk. Je angst onder ogen zien, dapper zijn, je niet daardoor laten ondersneeuwen."

Je niet laten ondersneeuwen; Erens spreekt uit ervaring. Dat ze rechten is gaan studeren heeft een geschiedenis. Ze begon ooit in Eindhoven met hbo-toegepaste psychologie, wilde na een jaar overstappen naar psychologie aan de UM maar de hogeschool stuurde haar papieren twee dagen te laat door naar DUO. Dat hoorde ze toen ze al was aangenomen bij de UM, na een goed *assessment*. DUO gooide haar uit de procedure, Erens maakte bezwaar, ging in beroep, procedeerde vijf maanden, verloor helaas maar kwam zo wel in aanraking met de juridische wereld. "Ik heb me erin verdiept, de rechter stelde me vragen, ik kon goed uit mijn woorden komen en dacht: dit is leuk."

Toen heb ik de switch naar de rechtenstudie gemaakt. Het zou goed kunnen dat dat een betere keus was. Ik heb er geen spijt van."

Wammes Bos

Foto: Joey Roberts

